pátek 11. týdne v mezidobí

cyklus 1

1. čtení: 2 Kor 11,18.21b–30
Tíží mě každodenní nával a starost o všechny církevní obce.

Čtení z druhého listu svatého apoštola Pavla Korinťanům.

Bratři!

Když se mnozí chlubí věcmi jen lidskými, pochlubím se také. Ať už si kdo zakládá na čemkoli – to mluvím jako nerozumný – na tom si mohu zakládat i já. Jsou Hebreové? Já také! Jsou Izraelité? Já také! Jsou Abrahámovi potomci? Já také! Jsou Kristovi služebníci? To mluvím už úplně bez rozumu: Já více než oni!

Lopotil jsem se mnohem více, do žaláře jsem se dostal častěji, týrání jsem zakusil nad veškerou míru, v nebezpečí smrti jsem se octl častokrát. Pětkrát jsem od židů dostal čtyřicet ran bez jedné, třikrát jsem byl bit pruty, jednou kamenován, třikrát jsem ztroskotal na lodi, den a noc jsem se zmítal na širém moři. Často na cestách, v nebezpečích na řekách, v nebezpečích od lupičů, v nebezpečích od vlastního národa, v nebezpečích od pohanů, v nebezpečích v městě, v nebezpečích v neobydlených krajích, v nebezpečích na moři, v nebezpečích mezi falešnými bratry. K tomu vyčerpávající práce, mnohé bezesné noci, hlad a žízeň, časté posty, zima a chatrné oblečení.

Kromě toho každodenní nával ke mně a starost o všechny církevní obce. Kdo cítí slabost, abych ji necítil i já? Kdo je sváděn ke hříchu, aby to nepálilo i mne? Když už se musím chlubit, chci se chlubit svou slabostí.

Žl 34,2–3.4–5.6–7

Odp.: Hospodin vysvobodil spravedlivé z každé jejich tísně.

Ustavičně chci velebit Hospodina,
vždy bude v mých ústech jeho chvála.
V Hospodinu nechť se chlubí moje duše,
ať to slyší pokorní a radují se.

Velebte se mnou Hospodina,
oslavujme spolu jeho jméno!
Hledal jsem Hospodina, a vyslyšel mě,
vysvobodil mě ze všech mých obav.

Pohleďte k němu, ať se rozveselíte,
vaše tvář se nemusí zardívat hanbou!
Hle, ubožák zavolal, a Hospodin slyšel,
pomohl mu ve všech jeho strastech.

kulturaslova.cz

cyklus 2

1. čtení: 2 Král 11,1–4.9–18.20
Pomazali Joaše a volali: Ať žije král!

Čtení z druhé knihy Královské.

Když Atalja, matka krále Achazjáha, viděla, že její syn je mrtev, rozhodla se vyhubit všechno královské potomstvo. Jehošaba, dcera krále Jorama a sestra Achazjáhova, vzala Joaše, syna Achazjáhova, i jeho kojnou, a tajně ho odvedla ze středu královských synů, kteří byli pobíjeni, a skryla ho před Ataljou v ložnici, takže nebyl zabit. Byl s ní ukryt v Hospodinově domě šest let, zatímco Atalja vládla nad zemí.

Sedmého roku poslal velekněz Jojada pro setníky Karů a tělesné stráže a přivedl je k sobě do Hospodinova domu. Sjednal s nimi smlouvu, když je v Hospodinově domě zavázal přísahou. Pak jim ukázal králova syna.

Setníci vykonali všechno, co jim nařídil kněz Jojada. Každý vzal své mužstvo, jak ty, kteří nastupovali službu v sobotu, tak ty, kteří ji v sobotu končili, a přišli ke knězi Jojadovi. Kněz dal setníkům oštěpy a štíty, které patřily králi Davidovi a byly v Hospodinově domě. Tělesní strážci se postavili – každý v ruce zbraň – od jižního rohu chrámu k jeho severnímu rohu mezi oltářem a budovou chrámu, a tu kněz vyvedl králova syna, vložil na něj diadém a náramky, prohlásil ho za krále a pomazal. Lidé tleskali rukama a volali: „Ať žije král!“

Když Atalja slyšela hlas lidu, přišla k lidu do Hospodinova domu. Podívala se, a hle – král stál na vyvýšeném místě, jak bylo zvykem, zpěváci a trubači u krále a všechen venkovský lid plný radosti troubil do trub. Atalja si roztrhla šaty a zvolala: „Zrada, zrada!“ Kněz Jojada nařídil setníkům, velitelům vojska: „Vyveďte ji ven z nádvoří; kdo za ní půjde, bude zabit mečem!“ Kněz totiž poručil, aby nebyla zabita v Hospodinově domě. Vložili tedy na ni ruce a šla do královského domu cestou, kudy vcházeli koně, a tam byla zabita.

Jojada sjednal smlouvu mezi Bohem a králem i lidem, který se zavázal, že bude lidem Hospodinovým, a druhou smlouvu mezi králem a lidem. Všechen lid z venkova přišel do Bálová chrámu, zbořili ho, jeho oltáře a obrazy rozbili na kusy a Mátana, kněze Bálová, zabili před oltáři. Kněz ustanovil stráže nad Hospodinovým domem.

Všechen venkovský lid se radoval, ale město se nevzrušilo. Atalju pak zabili v královském domě.

Žl 132,11.12.13–14.17–18

Odp.: Hospodin si vyvolil Sión za své sídlo.

Přísahal Hospodin Davidovi
s věrností, kterou neporuší:
„Potomka z tvého rodu
dosadím na tvůj trůn.

Budou-li tvoji synové dbát na mou smlouvu,
na mé příkazy, kterým je naučím,
též jejich synové navěky
budou sedět na tvém trůně!“

Neboť Hospodin si vyvolil Sión,
přál si ho mít za své sídlo:
„To je můj příbytek navěky,
zde budu sídlit, ten jsem si zvolil

Zde dám vyrašit rohu Davidovu,
rozžehnu svítilnu svému pomazanému.
Jeho nepřátele obléknu v hanbu,
ale na něm zazáří má koruna.“

kulturaslova.cz

Zpěv před evangeliem: Mt 5,3

Aleluja. Blahoslavení chudí v duchu, neboť jejich je nebeské království. Aleluja.

Evangelium: Mt 6,19–23

Kde je tvůj poklad, tam bude i tvé srdce.

Slova svatého evangelia podle Matouše.

Ježíš řekl svým učedníkům:

„Neshromažďujte si poklady na zemi, kde je kazí mol a rez a kam se zloději prokopávají a kradou. Shromažďujte si však poklady v nebi, kde je ani mol, ani rez nekazí a kam se zloději nemohou prokopat a krást. Vždyť kde je tvůj poklad, tam bude i tvé srdce.

Oko je pro tělo jako svítilna. Je-li tedy tvé oko zdravé, celé tvé tělo bude jasné. Je-li však tvé oko nemocné, celé tvé tělo bude temné. Jestliže tedy tvé vnitřní světlo je tmou, jak hluboká bude sama temnota!“

kulturaslova.cz